

מסורת הש"ס

(א) מדר עולם ספ"א, (ב) מגילה י. ירוש' מגילה ספ"א, (ג) ספרי דהא טו, (ד) ירוש' שם ה"ב, (ה) שם ה"א והי"ב, (ו) ירוש' פסחים פ"ב ה"ד, מגילה שם, (ז) [מגילה י. ספרי שם, ירוש' מגילה פ"א ה"ב], (ח) ד"ה קדשים קלים בכל מקום, (ט) פי' ז"ק, (י) [וע' מו' פסחים לו: ד"ה דלמנן], (יז) עיין תוס' לעיל סא. ד"ה מאי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"ל ר"ל לר' יוחנן אי הכי מעשר שני:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה זו וכו' ודא קמ" עיין לעיל דף ס ע"פ תוס' ד"ה קטנר:

שינויי נוסחאות

[א] בכתה"י ובכתב: וכן בד"יו רפ"ט ופ"ח. וביה יצר מלה, דלית מביא רחיה מן הכתוב דליתו תכנינון ז' שנים כי היכי דלא מייתי רחיה לעשרה שנתן שמואל בו, אלא אחר דחשיב השנתון של העשרים שנה אחר ומתכו והימים כי ובידועלם מתן ל"ג הרי י"ג ובשלמה בו, ובה אין אלו לציבים להגהת ה"א"ק בדש"י ור' להלן אחר טו, (דקדק: ב) שנים וביירושלים מתן ל"ג שנים, וארבעה בשלמה דכתיב ויחל בו, כ"ל (ש"ח: ב) חלקן הכתוב בד' (ש"ח: ד) בדוב כתה"י הנקרא אי הכי מע"ש גמ', ובמס' ה"ה"ת ובי"ה בדש"י אכן במגילה (ט ע"ג) כתב דע"כ ט"ס הוא כאל, דל"ג קשה דר"ש דלרשבי"ו לקמן בסמוך (רש"ש), ועי' דר"ל: [א] גי' ז"ק ל"ג שנה שמתן על כל ישראל דו' שנים מתן בחברון הרי ג"ג וכו', (ולא א"ת: א) דהאי (ב"ש: יא) בנחלקה (ש"ח: יב) ז"ל ובאבל (ויקיו: יג) לעיל מפסח במגלגל (באח"ט: ד) צמ' לפניו א"תא בר מתנה (הגרי"ב) [ב] בכתה"י ופ"ח בירה. מוקדש, דכתיב: [א] בכתה"י תודה: [א] ז"ל בכור (ב"ש: יח) ז"ל דשייך: [א] צד"ש נוסף ודחיפוק לוי. דאינם נאכלות בכל מושבות אמר ר"ל זאת ואמרת חלות תודה: [ב] ובגוב וגבעון מוטטו להו התם. ז"ע דנ"ה דממטו ליה התם מ"מ חז"כ יאכל בכל ערי ישראל, ולולא דמקמינא ה"א דה"ן חמש מינות מיוחדים, דהיי קדושתם היתה אלו"ה ודאי אלו"ה דר"ש ואליהו ודאי אכן בגוב וגבעון, אף מ"מ יש להקשות קושיותא אלו"ה דר' יהודה (ראש"ח: ב) [א] ז"ל קמיצה (הגרי"ב, וביה בד"ח):

דכתיב והימים אשר מתן וגו'. ל"ג **[א]** שנה הרי י"ג וארבע שמתן שלמה לפני בנין הבית ואותה שנה שלמו ארבע מאות ושמונים לציאת מצרים נשתיירו לשילה שס"ט: **מנהגי מילי.** שהיה היתר לבמות אחר קדושת שילה משחרבה: **כי לא צאסם.** צימי גלגל אל המנוחה וגו': **ולמה חלקן.**

היתר צמה צין זה לזה. דהא **[א]** קרא בהיתר צמות דגלגל משמעו וקאמר עד מתי אני אומר לכם איש כל הישר צעיניו כי לא צאסם עד עתה וגו' אצל לא משצאסם ואי אין היתר צין זו לזו לא ה"ל למיכתב אלא מנוחה ומדכתיב נחלה ש"מ דה"ק לכו אחר קדושת המנוחה תחזרו להיתר הראשון עד צואסם אל הנחלה: **אי הכי.** דשעת היתר הוא נייתי נמי מעשר שני לנוז וגבעון שהרי נסתלקו **[א]** כל קדושת שילה ומאי טעם לא תנן בכתה"י לאוכלו שס: שס שס. ואכלתם שס (דברים יג) אי נמי (כי אס) **[ב]** לפני ה' אלהיך (תלכלנו) במקום אשר יבחר לשכן שמו שס (שס יד) ובארון כתוב (שמות מ) [ונתת] שס את הארון וגו': **ועיין דארון לא הוה.** דכל ימי נוב וגבעון היה הארון בקרית יערים כ' שנה וצעיר דוד עד שנבנה הבית: **פסח וקדשים נמי.** דהא ואכלתם שס צהו נמי כתוב (דברים יג) **מני.** הך מתה"י דקמני מעשר שני בכל ערי ישראל ולא היה צריך להציאן שס: **ר"ש היא.** דלחמך חובות שאין קבוע להם זמן לא קרבו צנוז וגבעון והיינו צכורות ומעשר צמהה וילקף טעמא כדלמנן לעיל **[ג]** [דף ק"ח]. בגלגל וכיון דמעשר צמהה לא הוה התם מעשר דגן נמי לא צעי לאיתויי התם דליתקוש להדדי דכתיב (דברים יד) עשר תעשר ואמרינן צשתי מעשרות הכתוב מדברת במסכת צכורות (דף נג:): **ה"ג אצל לר' יהודה ה"ג דאמר רב אדא בר אבהו דר' מעשר שני נאכל צנוז וגבעון לדברי ר' יהודה:** והא צעין צירה **[א]**. **דכתיב** (דברים יג) לפני ה' אלהיכם: **נוז וגבעון.** חדא חשיב לה: **זו וזו שילה.** ואפילו הכי יש **[א]** היתר צמרה דקסבר קדושה ראשונה קדשה לשעטה ולא קדשה לעמיד לצא ובקדושת ירושלים גופה סבירא ליה דיש אחריה היתר כדלמרינן במגילה (דף י.) שמעתי שמקריצין צבית חוויי צומן הזה ואוקיימנא כר' ישמעאל: **זו וזו ירושלים.** ועד שיבנה הבית לא נאסרו הצמות:

כדלמרינן לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) ובפרק צתרא דמכות (דף עט:) ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף כג.) דצכורים אינם שלא צפוי הבית משום דצעי הנחה ועוד מידי דהוה אחזה ושוק ותרומת לחמי תודה דלמרי' לעיל (דף קז:) נוהגין צמהה גדולה ואין נוהגין צמהה קטנה משום דצעו תנופה וצכורים נמי צעו תנופה דלא דמי למנחה דקדשה צמהה בלא תנופה לרבנן דפלוגי עליה דר' יהודה צמתניתינן בפירקין כדפרישית לעיל דמנחה עיקר מנזחה (סמיכה) **[א]** והקטרה הלכך משום תנופה לא בטלה אצל הני דעיקר מנזתן תנופה בטלה תנופה צטלי אינהו: **הא מני רבי שמעון היא.** הכי נמי מצי למימר רבנן היא דלמרי חובות ליחיד לא קרבו בשעת היתר הצמות אף צצמת צכור וכן רצי מאיר אלא נקט ר' שמעון משום דעמיד הך דרשא עשר תעשר צשני מעשרות הכתוב מדבר: **הג"ה ואיתקש [מעשר]** דגן למעשר בהמה. לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) נקט היקשא דמעשר לצכור והכא והתם סגי בחדא: **זו וזו שי"ח.** פירש בקונטרס ואפילו הכי הוי היתר צמרה דקדושה ראשונה קדשה לשעטה ולא קדשה לעמיד לצא ובקדושת ירושלים גופה סבירא ליה דיש אחריה היתר כדלמרינן במגילה (דף י.) שמעתי שמקריצין צבית חוויי צומן הזה ואוקיימנא כר' ישמעאל: **זו וזו ירושלים.** ועד שיבנה הבית לא נאסרו הצמות:

כדלמרינן לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) ובפרק צתרא דמכות (דף עט:) ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף כג.) דצכורים אינם שלא צפוי הבית משום דצעי הנחה ועוד מידי דהוה אחזה ושוק ותרומת לחמי תודה דלמרי' לעיל (דף קז:) נוהגין צמהה גדולה ואין נוהגין צמהה קטנה משום דצעו תנופה וצכורים נמי צעו תנופה דלא דמי למנחה דקדשה צמהה בלא תנופה לרבנן דפלוגי עליה דר' יהודה צמתניתינן בפירקין כדפרישית לעיל דמנחה עיקר מנזחה (סמיכה) **[א]** והקטרה הלכך משום תנופה לא בטלה אצל הני דעיקר מנזתן תנופה בטלה תנופה צטלי אינהו: **הא מני רבי שמעון היא.** הכי נמי מצי למימר רבנן היא דלמרי חובות ליחיד לא קרבו בשעת היתר הצמות אף צצמת צכור וכן רצי מאיר אלא נקט ר' שמעון משום דעמיד הך דרשא עשר תעשר צשני מעשרות הכתוב מדבר: **הג"ה ואיתקש [מעשר]** דגן למעשר בהמה. לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) נקט היקשא דמעשר לצכור והכא והתם סגי בחדא: **זו וזו שי"ח.** פירש בקונטרס ואפילו הכי הוי היתר צמרה דקדושה ראשונה קדשה לשעטה ולא קדשה לעמיד לצא ובקדושת ירושלים גופה סבירא ליה דיש אחריה היתר כדלמרינן במגילה (דף י.) שמעתי שמקריצין צבית חוויי צומן הזה ואוקיימנא כרבי ישמעאל עכ"ל ולא * דק דהתם רצי ישמעאל צ"ר יוסי דהוא צתראה צימי רצי והכא רצי ישמעאל צן אלישע בר פלוגמיה דר' עקיבא רבו של ר' שמעון בן יוחי וההוא אסיקנא לעיל * לפוס חד גירסא דכולי עלמא קדשה ומיהו אי אפשר לומר לדידיה שלא יהא היתר אחר שילה דהא

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

קיט.

תורה אור

באז לָנוּב וּגְבַעוֹן [כו'] קדשים קללים ומעשר שני בב' ערי ישראל. צריש פירקין צמתניתינן (דף קיז:) פירש בקונטרס **ח** דלעיל צצאו לגלגל לא הזכר מעשר שני לפי שלא נהגו מעשרות עד לאחר ירושה וישיבה ומימה דהא פריך הכא בגמרא דמעשר

שני נמי נסקיה להתם צנוז וגבעון ומסיק דמתני' ר' שמעון היא דלחמך חובות שאין קבוע להם זמן לא קרבו דהיינו צככור **[א]** ומעשר צמהה וכיון דמעשר צמהה לא הוה התם מעשר דגן לא צעי לאתויי התם דליתקוש להדדי והשתא מהאי טעמא דליתקש למעשר לא יהא נאכל כלל כמו מעשר צמהה צנוז וגבעון למ"ד לא קרבו חובות והיו צריכין להמתין צככור ומעשר עד שיוממו ונאכלין צמומן לצעלים ומעשר שני לא יהא לו תקנה אלא צצדיון ויש ספרים דלא גרסי צמתניתינן מעשר שני כלל גצי נוב וגבעון ונראה לפרש דלענין הבאה הוא שייך **[א]** להקיש דאי האי טעון הצאת מקום גם זה יהא טעון הצאת מקום דקאמר לר' יהודה דלחמך חובות קרבו דצנוז וגבעון נאכל גם מעשר שני נאכל שס אצל מה שאין מעשר צמהה קרב לרצי שמעון משום דחובות לא קרבו לענין זה אין שייך להקיש מעשר שני שלא יהא נאכל בכל מקום דהא דאין מעשר צמהה נאכל משום דצעי מתן דמים ואימורים ולא אפשר אצל מעשר שני שרי ומיהו קשה דלעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) ילפינן מעשר מצכור דאין נאכל צומן הזה ויש גירסות צספרים ושס פירשתי **[א]** ועוד קשה אי משכחת מעשר דנאכל בכל ערי ישראל א"כ הא דלחמך בפרק כל שעה (פסחים דף לו:) מרצה אני מעשר שיש לו היתר בכל מושבות דלחמך ר' אלעזר מניין למעשר שנטמא בו' למה לי דרצי אלעזר הא כיון דצנוז (נאכל) וגבעון נאכל בכל ערי ישראל א"כ יש היתר בכל מושבות כדלחמך התם (דף נח:) לקמיה צההוא פירקא גצי חלות תודה **[א]** וריקיי מויר נאכלין צנוז וגבעון וי"ל דלילטריך התם דרצי אלעזר משום רצי יהודה דלחמך צשמעתינן שלש צירות הן של שילה ושל נוב וגבעון ושל צית עולמים לאכילת מעשר שני ואליצא דרצי יהודה וא"ת והיכי קאמר התם ומוליא אני צכורים שאין להם היתר בכל מושבות והלא נאכלין צנוז וגבעון בכל ערי ישראל כמעשר שני ויש לומר דצכורים לא אפשר משום דצעו הנחה אצל המוצא **[א]** וצנוז **[א]** וגבעון ממטו להו התם (דף עט:) ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף כג.) דצכורים אינם שלא צפוי הבית משום דצעי הנחה ועוד מידי דהוה אחזה ושוק ותרומת לחמי תודה דלמרי' לעיל (דף קז:) נוהגין צמהה גדולה ואין נוהגין צמהה קטנה משום דצעו תנופה וצכורים נמי צעו תנופה דלא דמי למנחה דקדשה צמהה בלא תנופה לרבנן דפלוגי עליה דר' יהודה צמתניתינן בפירקין כדפרישית לעיל דמנחה עיקר מנזחה (סמיכה) **[א]** והקטרה הלכך משום תנופה לא בטלה אצל הני דעיקר מנזתן תנופה בטלה תנופה צטלי אינהו: **הא מני רבי שמעון היא.** הכי נמי מצי למימר רבנן היא דלמרי חובות ליחיד לא קרבו בשעת היתר הצמות אף צצמת צכור וכן רצי מאיר אלא נקט ר' שמעון משום דעמיד הך דרשא עשר תעשר צשני מעשרות הכתוב מדבר: **הג"ה ואיתקש [מעשר]** דגן למעשר בהמה. לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) נקט היקשא דמעשר לצכור והכא והתם סגי בחדא: **זו וזו שי"ח.** פירש בקונטרס ואפילו הכי הוי היתר צמרה דקדושה ראשונה קדשה לשעטה ולא קדשה לעמיד לצא ובקדושת ירושלים גופה סבירא ליה דיש אחריה היתר כדלמרינן במגילה (דף י.) שמעתי שמקריצין צבית חוויי צומן הזה ואוקיימנא כר' ישמעאל: **זו וזו ירושלים.** ועד שיבנה הבית לא נאסרו הצמות:

כדלמרינן לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) ובפרק צתרא דמכות (דף עט:) ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף כג.) דצכורים אינם שלא צפוי הבית משום דצעי הנחה ועוד מידי דהוה אחזה ושוק ותרומת לחמי תודה דלמרי' לעיל (דף קז:) נוהגין צמהה גדולה ואין נוהגין צמהה קטנה משום דצעו תנופה וצכורים נמי צעו תנופה דלא דמי למנחה דקדשה צמהה בלא תנופה לרבנן דפלוגי עליה דר' יהודה צמתניתינן בפירקין כדפרישית לעיל דמנחה עיקר מנזחה (סמיכה) **[א]** והקטרה הלכך משום תנופה לא בטלה אצל הני דעיקר מנזתן תנופה בטלה תנופה צטלי אינהו: **הא מני רבי שמעון היא.** הכי נמי מצי למימר רבנן היא דלמרי חובות ליחיד לא קרבו בשעת היתר הצמות אף צצמת צכור וכן רצי מאיר אלא נקט ר' שמעון משום דעמיד הך דרשא עשר תעשר צשני מעשרות הכתוב מדבר: **הג"ה ואיתקש [מעשר]** דגן למעשר בהמה. לעיל בפרק קדשי קדשים (דף ס:) נקט היקשא דמעשר לצכור והכא והתם סגי בחדא: **זו וזו שי"ח.** פירש בקונטרס ואפילו הכי הוי היתר צמרה דקדושה ראשונה קדשה לשעטה ולא קדשה לעמיד לצא ובקדושת ירושלים גופה סבירא ליה דיש אחריה היתר כדלמרינן במגילה (דף י.) שמעתי שמקריצין צבית חוויי צומן הזה ואוקיימנא כרבי ישמעאל עכ"ל ולא * דק דהתם רצי ישמעאל צ"ר יוסי דהוא צתראה צימי רצי והכא רצי ישמעאל צן אלישע בר פלוגמיה דר' עקיבא רבו של ר' שמעון בן יוחי וההוא אסיקנא לעיל * לפוס חד גירסא דכולי עלמא קדשה ומיהו אי אפשר לומר לדידיה שלא יהא היתר אחר שילה דהא

כדכתיב וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מִלֶּךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל מ' שָׁנָה בַּחֲבֵרֹן מֶלֶךְ ז' שָׁנִים **[א]** [וגו'] ובשלמה כתיב וַיֵּחַל לִבְנוֹתוֹ בִּשְׁנַת אַרְבַּע לַמַּלְכוּתוֹ וַנִּשְׁתַּיְּרוּ לְשִׁילָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁבַעִים חֹסֶר אַחַת: **באז לנוב וגבעון** [וכו']: **מנא ה"מ דר"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה אֶל הַמְּנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלָיִם לְמָה חֲלַקְנָא כְּדִי לִיתֵן הִיתֵר בֵּין זֶה לָזֶה א"ל ריש לקיש לר' יוחנן מַעֲשֵׂר ד' שָׁנִי ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיעַר וְאוֹמַר הֵעִיט צְבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הֵעִיט סָבִיב עֲלֶיהָ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר"ש ה' נְמִי לִיתַנִּי א"ל מַעֲשֵׂר שֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן קָא יִלְפִי כִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה מַעֲשֵׂר נְמִי לֹא הוּאִי אִי הֲכִי פִסַּח וּקְדֻשִׁים נְמִי דִּשֵׁם שֵׁם מֵאֲרוֹן יִלְפִי דכִּיֹּן דִּאֲרוֹן לֹא הוּה אִינְהוּ נְמִי לֹא הוּוּ א"ל [דאמֵר לך] הא מני ר"ש היא דאמֵר אף צכור לא הקריבו אלא פסח וחובות הקבוע להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר **[א]** בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה **[א]** מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמֵר רב אדא בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בגוב וגבעון לדברי רבי יהודה והא בעי בירה ולאן תני רב יוסף שלש בירות הן שילה גוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה והוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואלבי' דרבי יהודה: **באז לירושלים** [וכו']: **ת"ר** כִּי לֹא בֵּאתֶם עַד עֵתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנַּחֲלָה מְנוּחָה זֶו שִׁילָה נַחֲלָה זֶו יְרוּשָׁלַיִם וְאוֹמַר הִיתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִיָּה בִיע